

F. t. l. om ændr. i l. for Færøerne om bekæmpelse af kønssygdomme.

Ændringen skyldes diskretionshensyn over for patienterne, idet landslægen ikke længere har almindelig praksis.

Til § 1, nr. 2.

En redaktionel ændring af denne bestemmelse er nødvendig, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 4.

Til § 1, nr. 3.

Da det er den almindelige regel, at bøder, hvor andet ikke har særlig hjemmel, tilfalder statskassen, har man ladet bestemmelsen herom i lovens § 19, stk. 2, udgå i det foreliggende lovforslag.

Endvidere er reglen i § 19, stk. 2, 4. punktum, blevet overflødig, efter at retsplejelovens § 731 ved lov nr. 164 af 31. maj 1961 er blevet ændret derhen, at det er en generelt gældende bestemmelse, at der skal beskikkes forsvarer for tiltalte, hvor der skønnes at blive spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde eller hæfte.

Til § 1, nr. 4.

Ved lov nr. 212 af 4. juni 1965 om ændringer i borgerlig straffelov er §§ 200 samt 256-259 ophævet, idet dog §§ 256, 257 og 259 vedrørende smitte med kønssygdom ved lov nr. 209 af samme dato er overført som ny § 22 i loven om bekæmpelse af kønssygdomme. Samtidig hermed er der foretaget visse mindre ændringer i de overførte bestemmelser. Den nævnte straffelovsændring gælder imidlertid ikke for Færøerne, men kan ved en kongelig anordning, som forventes udstedt i forbindelse med nærværende lovforslags vedtagelse, sættes i kraft for øerne. Det foreslås derfor, at en bestemmelse svarende til § 22 i loven om bekæmpelse af kønssygdomme optages i loven for Færøerne.

Til § 1, nr. 5.

På baggrund af den voldsomme stigning i antallet af smittede med kønssygdomme under og umiddelbart efter sidste krig, blev der ved lov nr. 193

af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme indført regler, der med hensyn til smitteopsporingen og pligten til at underkaste sig lægebehandling betød en skærpelse i forhold til de hidtil gældende regler ifølge lov nr. 81 af 30. marts 1906 om modarbejdelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte. Den ved loven af 4. juni 1947 indførte ny ordning gjaldt ikke for Færøerne.

Da der i årene op mod 1960 var forekommet en del tilfælde af gonorrhé på Færøerne, hvor opsporingen af smitekilden med den for Færøerne på daværende tidspunkt gældende lovgivning havde været forbundet med en ikke ringe vanskelighed, blev ordningen ifølge loven af 4. juni 1947 efter ønske fra Færøernes landsstyre også gennemført på Færøerne ved lov nr. 74 af 24. februar 1960.

Loven blev udarbejdet på grundlag af loven af 4. juni 1947 og indeholder kun få afvigelser fra denne lov, dels af redaktionel art, dels begrundet i de for Færøerne gældende særlige forhold.

I overensstemmelse med det i 1960 samtidig forelagte forslag til lov om udskydelse af revisionen af loven om bekæmpelse af kønssygdomme af 4. juni 1947 bestemtes det, at forslag om lovens revision skulle forelægges folketinget i folketingsåret 1962-63.

Af den af landslægen udarbejdede medicinalberetning for Færøerne fremgår, at medens der kun har været yderst få syfilistilfælde på Færøerne i de senere år, i 1956 1 tilfælde, i 1957 2 tilfælde, og intet tilfælde i årene 1960-63, har antallet af anmeldte tilfælde af gonorrhé i årene 1960 til 1963 været henholdsvis 16 og 47.

På denne baggrund må indenrigsministeriet i overensstemmelse med en fra sundhedsstyrelsen efter brevveksling med landslægen modtagen indstilling anse det for hensigtsmæssigt, at kønssygdomslovens revision — bortset fra de i § 1, nr. 1-4 foreslåede ændringer — i lighed med revisionen af den danske kønssygdomslov udskydes til senest i folketingsåret 1969-70.

Det færøske hjemmestyre har tiltrådt lovforslaget.